

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

DIRECTOR:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, Bulev. Regele Ferdinand No. 5.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lovi de-opotrivă în Jidanul parazitărilor și în Românul
necinstit și înstrăinat.”

Apare sub conducerea unui Comitet
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru instii. și fabrici — — — Lei 500

Trăiască Majestatea Sa Carol al II-lea Regele României-Mari!

În viața Țării, a scumpei noastre Țări, s'a întâmplat un eveniment istoric de foarte mare însemnătate. A. S. Principele Carol, care acum patru ani și ceva a fost silit să renunțe la dreptul de moștenitor al tronului, s'a reîntors în țară Vineri, în 6 Iunie 1930. Revenirea în Țară a Alteței Sale a fost o surprindere și totuși era așteptată și dorită de întreg poporul românesc și era pregătită de unii dintre bărbații noștri de stat.

Dela moartea Marelui Rege Ferdinand I. și până azi s'au abătut asupra Țării noastre multe năcazuri, a suferit grele lovituri și în timpul ultim din cauza hărțuiei politicienilor fără suflet și fără sentiment românesc, corabia ei a început să se incline și o frică de naufragiu i-a cuprins pe toți bunii Români. Fiecare simțea și recunoștea că numai un conducător priceput, cu suflet, mare, cu conștiință adevărat rațională și cu brațele de fier va putea conduce la liman, scăpând de catastrofa, corabia înclinată spre scufundare.

Intreg poporul afară de unii politicieni a fost și este convins că adevărul Căpitan, salvatorul Neamului și al Țării românești nu poate fi altul decât Alteța Sa Principele Carol și atunci înțelepții bărbați de stat ascultând de glasul gleei, de voința neamului s'au pus în legătură cu dori-tul Căpitan și au pregătit calea, pe care să vie și să ocupe tronul, ce-i compete atât după drept cât și după aprecierea calităților Lui sufletești și trupești. Și astfel s'a întâmplat că într-o zi frumoasă de primăvară, — adevărat Vinerea, dar fără importanță — a plecat Alteța Sa Principele Carol (din Paris*) în Țară, în patria Sa mult dorită și iubită, cu un aeroplan, fiind totuși aranjat de dnii maiori Nicoară și colonel Precup. În Cluj unde a sosit Vineri seara, a îmbrăcat uniforma de general și a continuat drumul spre București cu alt aeroplan, condus de dl. căpit. Opreș, unde a sosit după orele 10 seara.

Vestea sosirii Lui, a Celui mult așteptat, a fost fulgerătoare. Entuziasmul, în-

sufletirea de nedescris. Lumea toată a eșit pe străzi și manifesta cu lacrimi în ochi de bucurie.

Corpurile legiuitoare au fost convocate în adunare națională pentru ziua de Duminică și au anulat actul din 4 Ianuarie 1926, prin care i s'a răpit dreptul de moștenitor de tron și apoi L'au proclamat de Rege și nu de Regent în locul A. S. Principei Nicolae, cum se plănuise la început. Guvernul Maniu și-a dat demisia și jurământul M. Sale a fost depus fiind ministru președinte d. Mironescu care la fel s'a dat demisia după săvârșirea înălțătorului și solemnului act.

Fostul moștenitor de tron, acum Majestatea Sa Regele Carol al II-lea a încredințat în mod provizoriu cu guvernarea și pe mai departe pe d. Mironescu, urmând ca peste câteva zile să fie format guvernul stabil, care noi nu credem că poate fi format de altcineva de cât de dl general Presan.

Întreaga Țară este plină de drapele naționale, de bucurie sinceră fiindcă așteaptă o îmbunătățire materială, o asanare morală — politică dela Noul, Preaiubitul și Adevăratul ei Rege, care i-a fost ultima mângâiere și speranță.

Cităm cuvântarea M. S. Regelui după depunerea jurământului:

*Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,*

Primirea atât de emoționantă ce Mi-o faceți Mă mișcă atât de adânc, căci sunt fericit de a putea resimți prin glasul domniilor-voastre sentimentele acelor cari v'au trimis aci, și de a constata încă odată legătura sufletească ce M'a unit și Mă va uni întotdeauna cu poporul Meu.

Jurământul ce l-am depus astăzi în fața reprezentanților națiunii depășește zidurile acestui locaș istoric și pentru sufletul Meu devine un legământ sfânt între Mine-Rege și poporul Meu.

E un legământ luat în fața Celui Atotputernic de a fi părintele plin de grijă și de răvnă al fiilor săi.

Pribeția de mai bine de patru ani departe de poporul în mijlocul căruia m-am născut și am fost crescut, a fost silită de unii, cari prin vorbele lor au îndurerat sufletul Marelui vostru Rege și scumpul Meu părinte și cari au avut de scop de a rupe legătura între mine și Români.

Manifestația înălțătoare de astăzi dovedește vădit că aceste încercări nu și-au atins scopul și că iubirea ce am dus, neclintită în sufletul Meu, față de România este răsplătită cu prisosință

prin dragostea ce mi-o arată națiunea prin reprezentanții ei.

Pășesc astăzi cu sufletul înălțat în mijlocul poporului Meu și cu o inimă în care s'a șters cea din urmă urmă de mahnire, chiar față de aceia cari au încercat prin acțiunea lor nechibzuită să rupă legătura indisolubilă între Mine și tot ce simte românește.

Urmând pilda din scriptură, zic: nu vreau moartea celor ce au greșit, ci întoarcerea lor la matca din care nimeni n'ar fi trebuit să iasă.

Eu nu am venit să mă răzbun pe nimeni, ci cu inima caldă și iubitoare să strâng într'un mănunchiu pe toți acei cari au voința și puterea de a colabora pentru propășirea patriei.

Adânc emoționat, gândul Meu se îndreaptă către acei cari înaintea Mea au adus aci același jurământ, și cari și-au închinat toată viața binelui Țării căreia au fost sortiți s'o conducă. Umbra marilor noștri regi, Carol I și Ferdinand cel loial, mă însoțesc astăzi în mijlocul Domniilor Voastre și sufletul scumpului Meu părinte se bucură de a-și vedea astăzi îndeplinită ultima sa voință și cea mai ferbinte a lui dorință.

Pilda ce mi-o dau, prin nesfârșita lor dragoste de țară și apărare a intereselor ei, va fi pe deplin urmată de Mine.

Eu am crescut în mijlocul vostru, hrana Mea sufletească a fost hrana sufletului vostru, durerile voastre au fost durerile Mele, idealurile neamului Meu au fost idealurile Mele.

Nu pot — văzând aci în fața Mea întruniți reprezentanții Românilor dela Nistru până la Tisa, din Hotin și până la Mare, din Boian la Vatra Dornii, din Sătmăre până la Săcele și de la Turnu'n Dorohoi, să nu mă gândesc cu nespuse evlavie la acei opt sute de mii de morți și la acei luptători din Ardeal, Bucovina și Basarabia cari, prin sângele lor, au încheiat pentru totdeauna unirea nației în granițele ei firești

Moștenirea aceasta sfântă trebuie s'o păstrăm ca cel mai sfânt odor și, întărit încă mai mult de către aceste jertfe, sunt hotărât să mențin fără șovăire, jurământul Meu de a păzi neatinată integritatea teritoriului Național.

Spre a duce la îndeplinire, fără piedică, această făgăduință, am nevoie mai înainte de toate, de colaborarea fără preget a tuturor forțelor vii ale națiunei.

Fără unirea tuturor nu vom putea apare, în fața celor ce ne pismuesc ca o forță indisolubilă care, sprijinită pe o armată organizată după ultimele cerinți, și care se va putea totdeauna bizui pe deplina mea grijă, spre a pași definitiv la o muncă pașnică și harnică.

Greutățile, cari unora li se par de neînlăturat, vor putea, fără nici o îndoială, să fie călcate în picioare de o Românie unită și hotărâtă. Nu vreau să pun la îndoială nici o clipă, patriotismul acelor cari prin poziția lor au datoriat de a lucra la progresul țării. Și sunt convins că toți, fără deosebire de opinie politică, credință și obârșie, se vor întruni într'un mănunchiu în jurul tronului, spre a conlucra cu toții împreună la așezarea țării noastre pe temelii cari să-i permită o dezvoltare

și să-i asigure neclintit locul care-sorit să ocupe în consorțiul lumii civilizate.

Vom trebui, conlucrând cu acei cu cari suntem legați și, în sentimentele de prietenie cu toate popoarele și mai ales vecinii noștri, să lucrăm, la restabilirea urmelor cari ni le-au mai lăsat marea învălmășeală de acum patrusprezece ani.

Țara noastră este atât de bogată, are atâtea resurse naturale încât nu putem, cu concursul tuturor să nu îndreptăm cât mai repede starea economică și să redăm astfel mulțumirea materială locuitorilor cari de atâtea vreme o așteaptă. Patrimoniul de bogății ale României este atât de mare încât și pe terenul cultural vom trebui să ne luăm locul în lume grație intelectualilor noștri a căror reprezentanți cei mai de seamă se găsesc în mijlocul domniilor voastre.

*Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,*

Mai am o bucurie pe care țin să v'o împărtășesc, bucuria cea mare care în clipele acestea de reîntoarcere îmi umple sufletul; este terminarea celui mai mare chin ce l'am avut de îndurat în anii mei de pribeție, în sfârșit mi-am regăsit scumpul meu fiu, pe care îl voi putea, cu toată iubirea, să-l cresc în sentimentele ce au ilustrat pe strămoșii lui: dragostea nesfârșită de țară.

*Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,*

Țin încă să aduc mulțumirile mele iubitelui meu frate și tovarășilor săi din regență cari în acest răstimp au avut grija de buna gospodărie a Țării.

Sfârșit cuvântul Meu, încă odată fac cel mai calduros apel ca toți să lucrăm împreună pentru bunul cel scump al nostru: Patria. Români din patru unghiuri, Uniți-vă în gânduri, Uniți-vă în simțiri.

Înainte spre muncă.

Nu ne îndoim că Neamul și Țara Românească vor trăi de acum zile mai bune. Totul, depinde de înțelepciunea M. S. Regelui. Greutăți vor fi multe de înlăturat, dar prin o muncă intensivă prin conlucrarea tuturor celor buni și cinstiți, cari se vor grupa în jurul M. Sale, adică li vor forma anturajul, toate vor putea fi înlăturate și atunci, ca și acum Majestatea Sa Poporul Român, care este atât de bun, de blând, atât de cinstit, îngăduitor, răbdător și ertător strigă și va striga din toată inima sa iubitoare, mulțumitoare și recunoscătoare:

**Trăiască Majestatea Sa
Regele Carol al II-lea!**

Trăiască România Mare!

*) cu pasaport pe numele unui șofer.

Frământări interne.

Cu ocazia sosirii în România a celor trei mari bărbați de Stat ai Franței și prieteni ai țării noastre, domnii Louchet, D. de Saint Aulaire și Generalul Berthelot, și cu deosebire în urma marilor evenimente naționale, petrecute în zilele acestea luptele politice dela noi par a se mai fi potolit. Dar aceasta numai la suprafață, căci între culise a continuat și continuă încă deslănțuirea acelorasi patimi neghioabe și degradante, cari uimesc și îngrijorează pe toți acei interesați la bunul mers al statului nostru. Frământările între partide, svârcoliri înăuntrul fiecărui partid și asmuteli din toate părțile, unii contra celorlalți pentru apucarea și menținerea Puterii, ca ei câți-vă sa ne sugă și stoarcă de toată vloga vieții noastre pe noi norodul, pe noi „cei mulți“.

Se invinuesc unii pe alții de soarta nenorocită a acestei țări, se fac hoți și tâlhari, își aduc cele mai mari acuzații, în care timp buzunăresc, imprăstie și secătuesc averea Țării, averea noastră, poate mai rău ca și Hunii și ca Tătarii. Nu se știe unde vom ajunge. Doar Dumnezeu se va îndura acum de Neamul acesta Românesc și îl va izbăvi de plaga dezastrului politicianism abătut asupra-i. Parlamentul fabrichează legi cu nemiluita, neținând seamă, că cele mai multe lovesc tot în noi, favorizând numai pe aceia, cari de altfel le și dictează, cum este și legea alcoolului, întocmită de fabricanții de spirit — jidani — pentru otrăvirea și pe mai departe a nației noastre, pe care d. A. C. Cuza a combătut-o cu energie, spunând că prin votarea ei se face o crimă națională. Cum zic, sunt frământări în toată țara și între toate partidele politice. L. A. N. C. conștientă de marele său rol, va veghea și uni sub steagul său pe toți bunii români în vederea serbării zilei celei mari, ce nu mai e departe. Se întrevăd atâtea semne îmbucurătoare și în direcția aceasta. Francmasonii încep a fi demascați, iar faptele lor ascunse puse în lumina reală a adevărului. Mă bucură faptul, că din asociația „Cul-tul Patriei“ vor fi dați afară. Și nici nu se putea altfel, căci dragostea de Patria Românească, ridicată la rangul de cult, nu poate fi confundată sau înlocuită cu dragostea de o patrie universală și cosmopolită, în completă contradicție cu scopul și rostul acestei asociațiuni. Doctrina cuzistă începe a da roade. Și în timpul când Franța luptă pentru unirea tuturor statelor din Europa sprijinind pacea, când ducel Mussolini declară, că orice popor este în drept să-și cucerească cu arma în mână locul ce crede că trebuie să-i aparțină în această lume — el însuși luptând pentru înălțarea Italiei — și când peste Nistrul nostru stăpânește flamura roșie, Români toți suntem dator să ne iubim Biserica. Regele Tara și Neamul mai presus de toate și să luptăm pentru afirmarea drepturilor noastre istorice naționale în contra tendințelor de gătuire din partea jidovilor și hoardelor străine, așa încât din orice faptă a noastră să respire numai un aer pașnic cu oamenii de pace, războinic cu cei neastâmpărați, demn și românesc față de oricine!

Zi de reînviere pe valea Bârgăului-Năsăud.

Un șef de secție de jandarmi influențat de jidani

Dumineca de 1 Iunie 1930 a fost o zi de sublimă înălțare sufletească pentru toată populația românească din această regiune frumoasă climaterică, udată de râșorul Bârgăului și grăitoare de limbă dulce românească.

Frumoasele conferințe ținute de tânărul Constantin G. D. Dănilă venit dela Iași au pătruns adânc în sufletele românilor noștri dornici de sfaturi în cadrul cultivei noastre Naționale. În această zi datorită bunilor români Vasile Monda și Simion Tonea care au pus la dispoziție automobilul camion, venind la Mureșeni-Bârgăului însoțiți de frații luptătorii Mihail secr. com., Gavril Purcil inv. Iosif Bal stud. cum și alți săteni mai distinși din Tiha-Bârgăului, sau ținut conferințe în vre-o 5 localități, prin bisericile și curtea școalelor din Mureșeni-Bârgăului, Turiac și Bistricioara la care conferințe a asistat tot poporul din comună cum și de prin împrejurimi înfrunte cu dnii: preoți, învățători, autorități etc. rămânând mulțumiți și plini de admirație față de vrednicul tânăr conferențiar care dă dovadă prin această muncă depusă pe Altarul Patriei cum își înțelege menirea și rostul vieții sale, fiind fanatic în dragostea de Neam, Lege, portul său frumos național și tot ce îi românesc. Din conferințe auditorii au tras foarte multe foloase:

1. Insemnătatea bisericii noastre strămoșești creștine din punct de vedere Național.

2. Sectarismul, alcoolismul și comunismul susținute de jidani, ca mare pericol național, cum să ne apărăm contra lor etc.

3. Solidaritatea Națională a Neamului, prin cunoșterea și iubirea reciprocă a noastră a Românilor de pe toate meleagurile etc.

4. Partidele jidovite cari lucrează în dauna țării și în defavorul Neamului nostru Românesc, care țin de multe secole pe umerii săi viața acestei țării etc. În sufletele noastre a românilor de pe Valea Bârgăului, grăniceri și adevărați urmași ai lui Andrei Mureșanu s'a aprins focal patriotismului și dragostei de neam și simțul cum în inimile noastre se isvodește idealul cultivei noastre proprii Naționale pentru a întări organismul Nației Românești subminată de jidovii venetici. Camionul care ne transporta dela comună la comună era frumos împodobit și arborat cu stindardul tricolor pe care era frumosul nostru semn „Svastica“, ce simbolizează nădejdea reînvierii Neamului Românesc din letargia jidovească.

La începerea conferinței în satul Turiac ne-am pomenit cu Dl. șef de secție Papp care influențat de jidovii din Prundul-Bârgăului în legătură cu jidovii din Mureșeni B. și Turiac, cari i-au pus la dispoziție și trăsura numai ca să se poată deplasa mai repede la fața locului spre a le da satisfacție.

Indată la sosire a încercat să imprăstie publicul adunat la conferință somnând pe oaspele nostru conferențiar să nu mai vorbească absolut nimic! Aceasta din ordinul

Dlui Căpitan de jand. comandant al Legiunii Bistrița.

Dl. Dănilă însă având autorizația Prefecturii de Județ în acest scop și-a continuat conferința conform programului rugând și pe Dl. șef de secție să asculte spre a se convinge și Dlui că subiectele sunt național-culturale.

Noi am luat cu mult regret și cu adâncă mâhnire la cunoștință rușinoasa procedura a Dlui șef de secție Papp. Nu știm si nu ne vine a crede că Dl. Căpitan comandant al Legiunii pe care-l cunoaștem de bun român cu sentimente nobile naționale să fi dat astfel de ordine absurde peste autorizația legală a Prefecturii respective.

Doar nu mai suntem și acum pe timpul Fanariotismului! În ori ce caz astfel de proceduri sunt incalificabile și ca oameni conștienți trebuie să protestăm cu toată indignarea și energia contra lor rugând toate forurile superioare să binevoiască, să ne lase liberi să ne putem exprima sentimentele noastre naționale Românești acasă la noi în România Mare înfăptuită prin jertfa sângelui nostru — conform drepturilor pe care ni le acordă constituția. Să nu creadă Dl. Căpitan și Dl. Prefect de Județ că noi în frunte cu preoții și învățătorii noștri ne-am uitat de datorie și că ne dedăm la lucruri, cari ar conturba ordinea din Stat sau ar periclita autoritatea legilor și bunul mers, atât de mult iubite de tot ce o românesc pe aceste plaiuri grănicerești. — Acea vom fi molestați și pe viitor vom fi siliți să înaintăm protestele noastre de indignare până la cele mai înalte foruri, pentru ca să se știe în ce mod se încearcă înăbușirea exprimării sentimentului românesc în țara Românească. Credem că vrednica noastră jandarmerie sau poliție are altă menire, decât împiedecarea culturalizării poporului. Să se țină la înălțime, pentru a nu-și pierde din prestigiul, care trebuie menținut cu cea mai mare sfîntenie peste mo-cirila luptelor politice și de interes meschin.

Asigurarea deosebitei noastre stime ce păstrăm față de Biserica Tron, Națiune, Armată și autorități, a fost, este și va fi totdeauna incontestabilă. Sub regimul maghiar am fost asupriți și împiedecați în exprimarea sentimentelor noastre românești! Azi dacă suntem în Țara Românească oare suntem noi și români liberi? Nu! Suntem pe toate părțile încătușați ca nu cumva — să strigăm că suntem Români sau să cântăm vre'un cântec Național Românesc, că aud jidanii și se supără rău, alarmează Prefectul, Ministrul și Liga Națiunilor sprijinitoarea lor!!! Am vrea să știm un lucru, când nu avem noi bieții țărani români și alți nevoiași creștini din țara aceasta ce mănca și cu ce ne îmbrăca, iar vaetele și năcazurile noastre trec peste ori ce limită, vine atunci Liga Națiunilor să ne dea ceva sau nu? Este auzit undeva glasul nostru?? Nu și nu!! Glasul nostru Domnilor Prefecți și conducători politici a fost până acum glas în pustiu!! De acum sperăm într'un viitor mai fericit!!

Un grup de Români treji de pe valea Plângerii (Bârgăului).

O carte de mult timp dorită.

„In slujba Misionarismului ortodox“ de Dr. Grigorie Gh. Comșa, Episcopul Aradului. Arad. 1930. Tiparul Tipografiei Diecezane. 310 pagini. Prețul 100 Lei.

Cartea cea mai recentă a P. Sf. Episcop Grigorie al Aradului „In slujba Misionarismului ortodox“ era așteptată ca o necesitate reală.

Cu un bogat și nou arsenal bibliografic tratează și studiază problemele mai ales privind latură lor practică. Cu o profundă cunoaștere a realităților tratează problema tineretului din punct de vedere misionar, astfel că preotul nu mai stă desarmat când voeste să lucreze pe terenul organizării tineretului în societăți și al îndrumării sănătoase a educației religioase. Preoțimea se poate bucura că are în cartea aceasta schițe de cuvântări pentru tineret și diferite îndrumări practice pentru societatea Sf. Gheorghe. Preoțimea are aici îndrumări pentru misiunile religioase, cu privire la presa noastră bisericească și rolul misionar al monahilor. Cartea tratează apoi pe o extensiune de 66 pagini problema carității creștine. Latură misionară a asistenței bolnavilor, săracilor, ocrotirea pruncilor, școlarii săraci, a copiilor părăsiți, minori, orfani, nelegitimi, combaterea alcoolismului, a scaderii populației a șomajului, sunt tot atâtea probleme, pe cari autorul le tratează în mod practic.

Urmează apoi realizările pe teren misionar ale Bisericii ortodoxe române. O expunere de 64 pagini ne trezește cel mai sănătos optimism. Biserica noastră este în ascensiune și progresul ei va lua avânt și mai mare dacă vom generaliza înfăptuirile bune. *Autorul publică statutele diferitelor asociații preoțești și misionare*, — ceea ce constituie un motiv foarte ponderos ca *această lucrare să fie în mână fiecărui preot*. Prea Sf. Sfinția Sa arată în tot locul ce ar mai putea fi realizat și scoate la iveală în mod practic ceea ce s'ar mai putea face ca la noi în Biserica realizările pe teren social-caritativ să fie tot mai multe.

Cele din urmă 100 pagini tratează pe larg misiunea internă la catolici și protestanți. Nici o publicație românească nu conține un material atât de bogat pe terenul misiunii interne la alte biserici.

Iată importanța cărții de față. Stilul limpede, simplu, plin de putere, spontan și nemeșugit face ca această valoroasă scriere să stea cu mândrie alături de predicele și celelalte scrieri ale Prea Sf. Episcop Grigorie al Aradului, supranumit *episcop misionar* de Congresul Misionar dela Chișinău din anul 1929.

IUBITE CETITOR! Iubește-ți neamul, biserica și țara mai mult decât orice pe lume și fă cât poți mai mult pentru ele!

Pentru desmeticirea francmasonilor români.

Acum 7 ani am dat spre publicare, drept anexă, la Protocoalele înțelepților Sionului, traduse de Ion I. Moța, instrucțiunile primite de Garibaldi în 1860 din partea direcției supreme a Francmasoneriei, când a fost ridicat la rangul cel mai înalt în ordinul ocult.

Cititorii români au trecut cu puțină atenție peste acel document, menit să facă deplină lumină, întorcând pe rătăciți de pe calea cea greșită.

Astăzi, când perchezitia, pornită din inițiativa particulară și

săvârșită la sediul „Marelui Orient“ din București, a ridicat chestiunea francmasoneriei, cu efectul că a pare în Capitală un „bulletin anti-iudeo-masonic“, socotesc că este oportun a aduce la cunoștință, celor ce voesc să se lumineze, instrucțiunile date lui Garibaldi.

Le-am tradus din cuvânt în cuvânt după textul francez, destăinuit întregii lumi de Paul Rosen¹⁾

¹⁾ Paul Rosen, a fost un Francmason, ajuns până la gradul al 33-lea (cel mai înalt) de „Mare Inspector General“ al Francmasoneriei. Îi cunoștea deci toate tainele, mai bine decât oricine. Din motive sufletești, recunoscând satanica ticăloșie care stă la baza Francmasoneriei, s'a întors către religia cea adevărată a lui Christos, părăsind organizația franc-

în cartea intitulată „L'Ennemie sociale“, pentru ale cărei servicii a primit o scrisoare publică de mulțumire și binecuvântare apostolică din partea „distinsului diplomat și fiu intelectual, care a fost Papa Leon XVIII.“

Iată textul, ce poartă data de 5 Aprilie 1860.

„Frate, „Cum actele tale ne-au dat proba sigură de un devotament absolut pentru fericirea Umanității, care fericire nu poate fi realizată decât atunci când convingerile noastre vor fi adus pentru omenire

masonică. În semn de pocăire, a crezut că e de datorie sa de bun creștin, să descopere lumii tainele Francmasoneriei.

Egalitate, doctrinele noastre vor fi Fraternitatea și voința noastră, a șefilor supremi ai Francmasoneriei, va fi devenit singura ei Libertate, noi consimțim să te ridicăm la rangul suprem.

„Și cum, dacă te admitem printre noi este ca să lucrezi, iar nu ca să studiezi, noi îți vom da, într'o instrucțiune unică, cunoștința despre ceea ce este real în Francmasonerie, făcând să strălucească înaintea ochilor tăi Marea Lumină a Adevărului Masonic.

„Vom începe să-ți explicăm în mod sumar ce este ritualul nostru și la ce răspund gradele noastre:

(va urma)

Sete de cinste și de adevăr.

Întâmplarea a făcut să merg și eu în câteva sate din apropierea Băii-Mari — județul Satu Mare — însoțind niște buni români, cari din dorul de a ridica și sprijini pătura noastră țărănească, atât de oropsită și în aceste părți de cămătarii jidovi, s'au hotărât să adune dâșii un oarecare capital, la care să mai adauge mici părțicele în formă de acțiuni, dela țărani români din jur și să înființeze o bancă populară. Nu am decât cuvinte de indemn față de această frumoasă inițiativă, adăugând că singura mântuire a acestor țărani din mâna cămătarilor cari îi jupoaie, cum singuri o spun, este ca ei înșiși să se uniască în astfel de „bănci populare“, sacrificând o parte din avutul lor, spre a se putea ajutama singuri în caz de nevoie. Când fiecare sat românesc va avea banca sa populară, nu vom mai auzi că Țig Șloim ia dela bietul sătean silit să se imprumute la el, ca să-și cumpere o vacă sau un cal în loc, la caz de nenorocire, câte 10 Lei lunar pentru 100 de Lei, ceea ce face 120 de Lei pe an camătă la 100 de Lei capital.

Am fost în 3 comune mici: Dumbrăvița, Rus și Sindrești. Ceea ce vreau să arat de data aceasta sunt 2 lucruri: marea săracie a acestor români și totala neîncredere în domni, mai ales advocați. Când li-s'a spus din partea preotului lor, că nu am mers pentru propagandă politică, ci pentru ajutorarea lor explicându-li-se ce sunt băncile populare, îndată li-s'a deschis inima și tremurând la glas — par'că tot nu aveau credința că nu căutam să-i înșelăm — ne spuneau, că „noi domnule totdeauna am fost înșelați, așa că vă spunem drept, că tare cu greu credem, că cineva s'ar gândi și la binele nostru“. Mă gândeam că așa stând lucrurile din sărăcia lor, acești oropsiți ai soartei, în urma neîncrederii arătată la început, nu vor subscria nici o singură acție și cu toate acestea, când li s'a vorbit în mod cinstit, îndemnându-i să se ajute singuri prin astfel de bănci, din căsuțele lor de lemn au venit unul câte unul și au subscris în câte-va ceasuri aproape 100 de acțiuni de câte 500 Lei. Ar face orice numai să scape de camătă, carei îi omoară a bancherilor jidani și a lui Stohl. Din punct de vedere material este puțin, dar este foarte mult în ce privește laturea morală. Și pe mine aeasta mă interesează mult. Dintre toți aceia, cari se coboară la sate — spre a le cere votul, căci altădată nu mai au timp să meargă pentru a vedea de răul lor — am constatat că nimeni nu le vorbește în mod cinstit și adevărat, chiar după propria lor mărturisire, ci numai îi mințesc și îi trag pe sfoară. — Fraților mei Români, cercetători ai satelor noastre, desbrăcați-vă de haina prefăcătoriei și a minciunii, fiți cinstiți și spuneți adevărul, pentru că țărânului nostru îi este atât de sete de Cinste și Adevăr! Numai atunci veți fi ascultați și vrednici a vă numi reprezentanții săi. Și când cinstea și adevărul, dragostea și bunul simț vor lua locul înșelăciunii și al minciunii multe rele vor dispărea din Țara Românească.

Dimitrie Oniță.

Nici un ac dela jidan!

Ridicați sus cu mândrie!

I.

Ridicați sus cu mândrie, drapelele românești,
Fala noastră dela Tisa, Olt, Oituz și Mărășești!
Să sărbătorim pe Tatăl, al copilului bălai
Și Domnul de Alba-Iulia și scumpul nost Prinț Mihai...

II.

Dela Nistru 'n jos spre Tisa și din Dunăre spre Mare,
Varsă Doamne bunătațe, pace, rod și 'mbelsugare.
Ura, pisma și invidia de azi încolo să dispară,
Pacea, liniștea domnească 'n glorioasa noastră Țară.

III.

Pitoreasca luncă, munții, văi și frumoasa câmpie,
Toate sunt însuflețite de o nespūsă bucurie.
C'a sosit acuma timpul, bun nespūs de potrivit,
Să-și primească România, Regele sărbătorit!..

IV.

Dela Dunăre spre Tisa și din Nistru până'n Mare,
Ajută Cereșc Părinte Țara noastră'n prosperare,
Cu glorie să domnească peste bravul nost popor,
Mulți ani!.. Părechea Regală și Prințul Moștenitor!..

N. Vlaicu Ienopoleanu.

O, nimic,... cât ești de mare!..

Nimicul!..

de: Vintilă Petrescu-Vrancea.

Smerit îmi plec genunchii astăzi, în fața Excelenței Tale,
Garoafe, trandafiri, și nuferi, și dălii, îți presar în cale;
Tu ești trecutul și prezentul, iar mâine fi-ve-i viitorul;
Te proslăvește 'ntreaga fire, și te iubește tot poporul,
Te-ai ridicat, cum alți'n lume, să se ridice nu-s în stare:
Prostia 'n țara românească, o știm că-i fără de hotare!..

* *

Nimicule... ești Excelență, ca tine, atul nu mai este
Și răsturnat în jeț ai crede, că ești un făt, de prin poveste;
Norocul, ți-a eșit în cale, dar cât o ține pleasca asta.
Ca mâine te-o cunoaște lumea, ș'atuncea vine și năpasta,
D'aberbelacul, fără milă, te va asvârle, fii pe pace,
Nu crede că e prost românul, de-l vezi că tace, și iar tace...
Nu toți sunt lași... nu toți nemernici, să tremure cuprinși de frică
Fiindcă în drum azi răsărit-au, scâieți, sau poate o urzică!..

* *

Stimabile... ești Excelență, ș'acuma scuipi dela 'nălțime;
Eu cred că n'ai cercat să afli, de fel, a nasului lungime;
Că te-au numit sfetnic, sunt sigur, că la mijloc, e o greșală
Căci pentru țară, ca și alții, nici tu nu ești de vre-o scofală!..

V. P. Vrancea.

Excelență!..

de: Vintilă Petrescu-Vrancea.

Nu ori ce muscă face miere, nu orice pom va face roade,
Și adevărul, niciodată, nu cred să-l afli prin iscoade;
Nu poți cu'n deget să cerci marea, să știi de-i mică sau adâncă,
Ș'o piatră ce-o ridici în mână, nu poți gândi că este stâncă;
Nu ori ce ploșniță-i câmilă; și nu miroase ori ce floare,
Iar când în cap, n'ai dram de minte, zădarnic e, de ai picioare!
Prea înălțată Excelență... dacă te supăr, cer iertare
Dar din nimicul d'altă dată, ai devenit celebru, mare,
Ții nasu'n vânt, sfidezi poporul, flămând și pururea sărac:
Așa e, când d'atâta bine, se urecă seroafa în copac!..
Nu răd... mă bat doar peste gură, ca tine nu aș vrea să fii,
Cuvântu-ți este o minciună, oratoria în pustiu;
Rămâi ce-ai fost tot coate goale, tot mațe fripte, cum ai fost
Să te deștepți nu mai e vreme, și nu mai are nici un rost!..

* *

Nu ori ce muscă face miere, și înțelept — nu-i ori și cine,
Nu toți au spate de elastic, și iarăș, nu toți au rușine;
Vremelnic ești la cârma țării, căci n'ai făcut contract cu Domnul
Și toată ziu în fotoliu, stai caști și te apucă somnul,
Dar leafa merge!.. Noi umilii, plătim atâtea hangarale
Voiajuri în străinătate! Plimbarea Excelenței Tale!

* *

Cât o dura această plească, eu cred că nu te-ai întrebat;
S'ajungi să scuipi dela 'nălțime, să fii „Ministru“, n'ai visat;
Neisprăviții și neghiobii, s'au cuibărit în jețuri moi,
Și noi flămânzi după dreptate, ne sbatem încă în noroi!..

* *

Vai Excelență, ce năpastă, pe capul țării a căzut
Dintr'un nimic ș'ajungi om mare, cum s'antâmplat, cum ai făcut?..
Aș vrea și eu să fii ca tine, dar oare cine n'ar dori
Să se deștepte în palate, și Excelență a se numi
Dar vezi, sunt demni, nu sunt slugarnici... de hula lumii se feresc
N'au toți spinarea de elastic, și iarăș, n'au noroc porcesc!..

V. P. Vrancea.

Scrisoare către politicianii ce au condus și conduc această țară.

Se zice că omul poate fi cât de misel, cât de hoț, ori trădător, sau să nu aibă nici un pic de simțământ național, dar dacă știe minți bine și are și noroc poate ajunge departe, foarte departe. Poate ajunge deputat, senator, subministru sau și ministru.

La fel voi cari sunteți incuscriți și vă pupați ori unde cu toți străinii și dușmanii neamului, implinind toate poruncile lor și chiar dacă ați fi picurați și cu ceară nu le-ați călca voia lor, sunteți slugi plecate sau coade de topor, cum se mai zice, norocul v'a bătut să conduceți această țară.

Streinii dacă și-au ales această nație de jefuit și pe voi, ale lor plecate slugi, au nimerit-o foarte bine. Țara este un bun nesecat, iar voi slugi credincioase ale celor ce: „din tatăl lor diavolul sunt, și poftele lui împlinesc“ după cum a zis Isus la Cap. 8. vers. 42. Ioan.

Arma cu care s'audărâmat domnii și împărății mari și tari, a fost totdeauna intriga, minciuna și trădarea. Aceleași arme le folosesc dușmanii din lăuntru țării, iar voi orbiți de arginții lui Iuda, nu vedeți. Sunteți orbi sufletește. Sunteți cu inima inchiricită.

Atunci când din tainele lor ascunse vă poruncesc: „bateți-vă joc până dincolo de mormânt de neamul românesc din această țară“, o faceți fără nici o muștrare sufletească, ci par'că aveți încă o diavolească plăcere.

Celor optate de mii de viteji ce au murit pentru a clădi țara pe care voi ați voit s'o destrămați, s'a aflat unul dintre voi să le zică „mudăria trecutului“. În loc să vă descoperiți în fața invalizilor, ori a urmașilor celor morți, nu respectați drepturile lor și puneți să-i snopească în bătaie pe străzile Capitalei. Pe foștii voluntari îi purtați cu minciuna din an în an, din zi în zi.

Drept aveți! Decât să fie de batjocura lumii, mai bine uciși! Ce nu au făcut gloantele, baionetele și tunurile, complectați voi! Nu veți mai avea prilejul să vă împiedecați de ei! Nu veți mai auzi murmure din partea lor! Nu vă veți mai teme, că vor răsturna scaunele pe care stați și roadeți la banul țării! Conștiința nu o să vă mustre, căci nu o aveți și așa sunteți doară fericiți! La fel să faceți și cu văduvele! Cu orfanii nu, căci străinii au lipsă de robi, pe care voi sunteți gata să-i faceți!

De muncitori și micii slujbași, dacă vreți să vă scăpați, întrebați pe guzganii țării, și ei vă vor da îndrumări cum să faceți!

Pe țărani noștri, pentru a-i aduce la starea dinainte de 1848, să fie iobagi ori clăcași, n'aveți de cât să-i mai încărcăți cu dări pentru aerul pe care îl înghit ori pe fumul ce ese din casele lor și iată-vă ajunși acolo, unde doriți împreună cu stăpânii voștri.

Cum să încasați dările ați aflat! Nu cu toba, ci cu pușca și cu revolverul, așa cum s'a făcut pe la Galați, mai rămâne sistemul ouălor răscoapte de pus la suptiori și afumatul cu ardei.

Când le puneți în aplicare și pe aceste?! Poporul român le-a mai răbdut și altă dată dela grecii ce i-au stăpânit tot prin vânzare.

V'am trimis această scrisoare ca nu cumva să uitați a săvârși toate mărășăvenile, ca nu cumva să vă rămână ceva nepus în aplicare, ce întunecatele voastre minți au făurit la porunca stăpânilor.

De închiere, vă rog, să vă aduceți aminte că mai sunt oameni cinstiți și de omenie în această țară și rătăcirea voastră cea de pe urmă, să nu fie mai rea ca cea dintâi.

Al vostru supus rob și frate în suferințe cu tot poporul.

„Luptătorul“

V. Dragu..

Mentalitate jidoveasca!

DI Dr. Ioan Cighi slujbaş creștin, inspector dela CFR locuiește într'un imobil din: Arad, Strada Cosbuc No. 30, proprietatea unui oare care Juhman Eugen Erdős, de religie mozaică, care din păcate este funcționar superior la Inspectia L. CFR Timișoara.

Deși locatarul și-a plătit chiria până la 1 August 1930, totuși proprietarul muncit de gândul deavolului de a se descotorosi de un chirieș creștin, l'a dat în judecată pentru a-l forța să plece din locuință pe motivul că, chirieșul și-a căsătorit fiica și locuiește cu tinăra păreche în același imobil. Bietul creștin așteaptă sentința justiției!

Noi ne întrebăm: oare și mentalitatea jidovească dă de lucru justiției?

Notăm că imobilul e al so-crului jupânului Erdős care locuiește în Békéscsaba (Ungaria) — tot de origine jidovească — mai departe acest jidan (fost Waldmann) pe timpul când era din nenorocire Șef de Secție CFR în Hațeg își ținea familia toată vara în comuna Gurasada, iar el în zile de lucru părăsea serviciul și venia la familie călătorind în neregulă și fără bilete, aducând cu sine diferite bagaje în cantități destul de mari, fără a plăti taxele cuvenite și intimidând personalul, care căuta să-și facă conștiincios serviciul.

Să judece onorabilii celitori și din acest fapt câtă bunăcuviință, cât simț de dreptate și suflet uman ore jidanul, când are în vedere interesele lui meschine. Unde mai pui că este vorba tocmai de un coleg al său, ambii funcționari superiori ai CFR.

Suntem siguri, că dl Dr. Cighi dacă ar fi în locul jidanului Erdős n'ar fi capabil de faptele lui. Nu! Fiindcă-i Român și creștin și are altă mentalitate omenească!

Dela Bar (jud. Hunedoara)

Până la războiul mondial își avea și Barul mare jidanul său. Cu venirea unor români poenari comercianți și cu trecerea războiului, ne-a scăpat Dumnezeu de jidani. Și n'am simțit lipsa perciunaților urmași ai lui Juda, ce s'au dus. Ne-am beut liniștit răchia și alaișul cu rum, fără de a ne teme că de-odată cu răchia am bea, fără să știm vitriol sau acid prusic extras din excrementele găinilor și pus în beutură spre a fi „tare” și „lezna”.

Dar în anul acesta fără să vrem ne-am pomenit cu un domn(?) nou în Bar. Ce caută el la noi? Iată ce caută. De vre-o trei ani unul dintre comercianții români (Tănase Gârbea), din motive ce nu ne împoartă, nu mai vindea în prăvălia D-sale nimic. S'a răzgândit însă să o închirieze cuiva. Bine, dar a trebuit să o închirieze chiar unui jidov? Nouă ni se pare asta o faptă neagră. Cu atât mai neagră, că acest român are un fiu student la medicină (an. III) care într-o vreme se numea student creștin.

Ion Bar.

Duminecă în 15 Iunie la ora 5 d. m. va avea loc în orașelul Ghioroc jud. Arad o frumoasă serbare școlară, împreună cu teatru și concert dat de renumitul cor „Armonia” din Ghioroc.

Este de dorit să ia parte la aceea serbare toți intelectuali și țărani din Ghioroc și comunele din jur!

INFORMAȚIUNI

— *Mihai, Principele moștenitor al României* se va numi, conform hotărârii Corpurilor legiuitoare **Măria Sa Mihai, Mare Voevod de Alba-Iulia.**

— *Intreagă Armata* a depus jurământul de fidelitate M. S. Regelui Carol II.

— *Toată lumea* apreciază elogiios reîntoarcerea și proclamarea ca Rege a A. S. Principelui Carol. Desfășurarea evenimentelor fără nici o ciocnire, fără nici o rezistență a ultimă toate popoarele și a ridicat enorm de mult prestigiul Țării și a poporului român.

Ne putem închipui cum abia au așteptat vecinii noștri dușmani ba chiar și unii prieteni să se nască revolte, ciocniri și eventual revoluție ori război civil în Țară, poporul nostru însă este cuminte, liniștit și plin de speranțe de mai bine!

— *DI Goldiș*, fost ministru a fost chemat telegrafic de Curtea Regală la București.

— *Perceptorul Kolb Dezső din Satu-Mare* a furat 5 milioane lei, cu care sumă s'a cumpărat o casă și moșie în Ungaria, unde avea de gând să se repatrieze, după ce ar fi putut fura și mai mult.

Iată ce fel de patrihoți susțin partidele politice!

— *Trei locuitori din orașul Pistoja, (Italia)* cari au contravenit la legea împotriva injurărilor, au fost condamnați fiecare la câte 200 lire amendă. Comentând acest caz, ziarul „Osservatore Romano” face următoarele reflexiuni: Dacă se va proceda și pe viitor astfel și se vor aplica aceleași amenzi pentru orice injurătură, vom dispune în curând de mijloacele necesare, ca să plătim datorile interne și externe; am putea desființa toate impozitele și ne-ar mai rămâne încă destule mijloace, ca să venim în ajutorul șomerilor și să le dăm ocupații.

Să facem și noi la fel!

— *A fost arestat directorul ministerial André Frick din Bruxelles, (Belgia)* care a comis numeroase escrocherii cu ocazia recepționării materialelor furnizate de Germania Belgiei, în contul reparațiilor, El a primit mită dela mai multe fabrici germane de culori, frustând astfel statul belgian cu mari sume de bani.

A fost împins la aceasta de o prietenă, cu care a cheltuit mari sume de bani și căreia i-a instalat un luxos atelier de mode. Despărțindu-se de ea, prietena l-a denunțat.

Hăpt ca la noi! și apoi să mai zici că...

— *Regina Maria*, mama M. S. Regelui Carol II. și Principesa Ileana, sora M. Sale, cari nu se află în Țară, au felicitat călduros pe M. S. Regele Carol II. cu ocaziunea proclamării de Rege.

Rugăm achitați abonamentul!

— *Se vorbește că și vagoanele de marfă* Cfr. vor fi înzestrate cu frână automată. Bietii frânari se tem că atunci vor fi concediați din serviciu. Apoi să nu le fie frică, fiindcă o astfel de înzestrare ar costa foarte multe parale, și dacă totuși s'ar întâmpla ici colea o asemenea minune, frânarii de prisos vor fi trimiși să curețe iarba de prin gări, ceea ce este în adevăr trist și jignitor, dar la orice caz este totuși mai bine decât să fie trimiși să pască iarba verde, că vezi trebuie să facem economii să le bage cei mari în buzunar iar cei mici săracii, mulțimea să fie aruncată pe drumuri. Aceasta înseamnă politica economiilor. Să sperăm însă că acum toate se vor schimba înspre bine.

DI Dr. Radu Cornel medicul primar, director al Spitalului de Copii din Arad și-a început concediu în ziua de 1 Iunie și a plecat în străinătate pentru a studia progresele făcute în domeniul infanției.

— *La Turda s'a desvelit un monument* al românului Dr. Ioan Rațiu. El a studiat teologia la universitatea din Budapesta, mai apoi dreptul la Budapesta și Viena. S'a distins în luptele din 1848 purtate de Moți în contra ungarilor.

Este unul dintre întemeietorii asociației culturale „Astra” și a băncii „Arbina” din Sibiu, care a fost și este și azi cea mai puternică fortăreață financiară românească. Ca deputat, deci ca om politic încă a servit neamul cu toată inima, cu deosebire când a prezentat „Memorandul” împăratului din Viena, în fruntea unei delegațiuni de 300 de români, din care cauză a fost închis dimpreună cu Lucaciu, Coroianu, Gh. Pop de Băsești și ceilalți în temnițele din Seghedin, Vaț, etc.

Iată un român de model, căruia nația românească i-a fost, îi este și-i va fi totdeauna recunoscătoare.

— *Se știe că în America* cei condamnați la moarte sunt executați cu ajutorul curentului electric și a gazelor asfixiante. În zilele trecute a fost asfixiat înăbușit un asasin, care fiind întrebat dacă mai dorește ceva a răspuns zimbând: „Da, o mască în contra gazelor asfixiante”. Natural că această dorință nu i-a fost satisfăcută ci a fost băgat într'o cabină de sticlă, unde gazul introdus l'a omorât într'o clipă.

Oare la noi când se va re-introduce pedeapsa cu moarte, că Dne! mulți ar mai trebui, în urma faptelor lor, trimiși pe lumea ceealaltă.

Fiecare d. abonant este rugat să ne câștige cel puțin un nou abonant!

— *Pe semne ungarilor* se pregătesc să aducă la toamnă pe tronul Ungariei pe Arhiducele Otto. S'a înălțat o piedecă mare din calea acestei pregătiri prin faptul că arhiducele Albrecht care încă se credea pretendent la acel tron, în călătoria sa spre America de Sud a trecut în zilele de urmă prin Belgia unde a vizitat pe arhiducele Otto și i-a depus jurământ de credință. Mai ști, dracu nu culcă-te!

— *In Com, Cobălca din Jud. Orhei* prin prostia poporului și slăbiciunea consiliului com. rurale a fost ales ca primar fiul jidanului botezat Polschi, care imediat ce s'a văzut în acest scaun, despre care nu a visat nici neam de neamul lui, a început a prăda pe locuitori și statul cu teroarea.

1. Spre a-și cinsti alegătorii nu s'a dus la nici o plojnită jidovească să ia vin, ci s'a dus la restaurantul bătrânului Morzacov și a băut de 1200 lei, iar acum când omul cere datoria îl amenință cu închiderea restaurantului.

2. A pus pe un oare care om să semneze chitanțe despre 4000 lei, care sumă ar fi primit-o pentru transport cu toate că omul nu a primit decât vre-o 300 lei, restul plătește comuna să aibă ce sugelipitoarea.

3. A luat lemne din pădurea statului sub pretext că o să le plătiască, iar după ce le-a ridicat refuză plata și fiindcă primarul comunal are (?) ordin să nu semneze procesele verbale altfel, pădurarii sunt obligați să plătiască suma contrar sunt dați afară din serviciu.

4. Un cal de pripas în loc a se da spre folosință unui sărac îl întrebuințează el, nu știm cu ce drepturi.

5. În comună nu există o prăvălie, de unde să nu fi luat pe datorie ca apoi să nu mai plătească; acestea și altele sunt faptele pe care le săvârșește omul parazit pus pe scaun fără știria lui D-zeu.

Ce zice oare dl Procuror despre asemenea om de nimic, tare ar fi bine, să-l pue la răcoare în p. la realitate

— *Partidul comunist din Rusia* are înscrși 1.182.000 lucrători, 324.000 țărani, 209.000 funcționari și încă vre-o 16.000 de membrii liber profesioniști!

Ce ticăloșie când te gândești că circa 1.800.000 de vagabunzi terorizează peste 150.000.000 milioane de oameni, cari sunt locuitorii Rusiei.

Rugăm achitați abonamentul!

— *Groznică furtună* s'au deslănțuit iarăși asupra unor părți din scumpa noastră țară. Semănăturile au fost complet distruse, case dărâmate, oameni și multe vite înecate. Mânia atotputernicului Dzeu pentru păcatele și răutățile noastre!

— *Să se așeze legile.* A răspuns un țăran înțelept, depe valea Arieșului din județul Turda, unui cărturar român, azi deputat și om de seamă al național-țăraniștilor, când l'a întrebat despre durerile lui.

La început se cam codea omul nostru să — și spună păsul, dar la stăruința cărturarului — tot a spus-o.

Vezi domnule, zise țăranul; noi știam din pruncie, că Sâmbăta trebuia să măturăm ogradă și jumătatea drumului. Până la Paști trebuia să scoatem gunoii la câmp. La 1 Octombrie feciorii ascențați trebuiau să se înștiințeze la regiment. La zintă de Septembrie trebuia să ducem copii la școală. La 15 August se începea vânatul iepurilor — și așa mai departe o mulțime de termine pe care le știam și care nu se schimbau — Știam de ce să ne ținem.

Azi totul se schimbă. Din an în an, și dela guvern la guvern legile sunt tot altele. Noi domnule, n'am avea grije, chiar dacă ar fi mai aspre legile noastre românești, dar să fie așezate, să știm de ce ne ține.

Cât de cuminte și de socotit a vorbit bietul român de pe Arieș, fără însă ca cei chemați să înțeleagă acest lucru, să stăruiască în consolidarea și respectarea legilor țării. Legea învățământului, legea de export și de import, de câte ori s'au schimbat de când suntem în România-Mare?

Cerem și noi cu toată stăruința să se așeze legile!

POȘTA REDACȚIEI.

Dlui I. Marinescu, București. — Mulțumim pentru suma trimisă. Abonamentul Dv. este achitat până la I—VII. 931. Sincere salutări.

Dlui A. D. în S. — Confirmăm primirea sumei și Vă salutăm cu tot respectul.

Dlui U. în B. — Am comunicat cele trimise conducătorilor... și ni s'a spus că respectivul d. funcționar a procedat reglementar, prin urmare nu mai publicăm articolul. Călduroase salutări.

Dlui G. Cărlan în Suceava. — Am primit paralele. Imbrățișeri frățești.

Mai multor corespondenți. — Regretăm sincer, dar n'am primit articolele, ce afirmați că ni le-ați trimis. Pe semne ni se fură scrisorile, vom căuta să aflăm cine-i mișelul.

Dlui Al. I. în B. — V'am trimite foarte bucuros o rețetă, dar pe nevăzute este imposibil, nefiindu-Vă de folos! Sincere și cordiale salutări!

La firma:

MARCU BOTA

Prăvălie de ghetă, pălării și modă
A R A D, B-dul Regele Ferdinand No. 27.
puteți cumpăra cu livretul, fără bani în număr.

— o — PANTOFI EFANI!
Pentru copii dela 120 lei în sus
" dame " 380 " " "
" bărbați " 380 " " "
precum și pantofi pentru tânăre

Arad
Palatul Cultural, pentru Biblioteca